

EXPLORE EL JARDÍN DE LOS CÁRPATOS

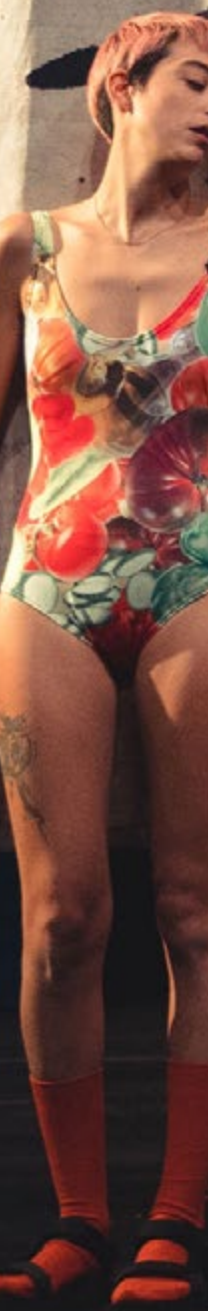
josé y sus hermanas

**Es pot construir i
mantenir un país a
base de sol, platja y
parasol?**

Tot inclòs

Explora el jardí de los Cárpatos és una peça escènica de mig format que aborda el fenomen del turisme a partir de tres eixos fonamentals: els desplaçaments massius, la corrupció dels paisatges soterrats darrere de blocs d'apartaments i la trajectòria de la Marca Espanya des del franquisme fins a l'actualitat. Una marca imposada i dissenyada que ha imprès una petjada de tints comercials sobre la nostra identitat. Serem capaces de reinventar els viatges i el turisme? S'ho pregunten José y Sus Hermanas en un treball que s'inicia de nou amb un procés de documentació i que continua amb l'elaboració d'una sèrie de càpsules que són la base del treball de la companyia. En ell exploren els conceptes de veritat i ficció mitjançant l'ús d'un llenguatge multidisciplinari que abasta des dels cossos de les artistes fins a la música, passant pel vídeo i el text, en un dispositiu escènic híbrid on la realitat i el món digital es combinen més que mai, contribuint a crear un relat diferent sobre el turisme.

España no sólo se llenó de invernaderos, si no de desastres arquitectónicos adaptados al turista. Está claro que como país somos el resultado de una ecuación muy sencilla: tomate, turismo y ladrillo al cuadrado.

Merda per a turistes

“Señoras y señores que bonito es el Mar Mediterráneo, su Costa Brava y su Costa del Sol. La sardana y el fandango me emocionan, porque en sus notas hay vida y hay calor.”

El turisme, com a format de viatge massiu, es postula com a paradigma últim de rendibilitat en el qual l'oci, el patrimoni i el descans es desdibuixen i s'emborratxen per a formar un tot comercialitzable. Des d'aquell *Spain is different* que Fraga va inaugurar en els '60 fins a l'explosió de les economies col·laboratives, passant per projectes urbanístics contemporanis de tall megalòman, el turisme al nostre país ha anat construint el que ara enarborem amb orgull i no ens cansem d'exportar: la Marca Espanya.

La història d'una marca amb el Mar Mediterrani de fons que un dia és piscina i centre recreatiu i l'endemà es torna fossa i camp de batalla. Costa hiper explotada a costa de precarietat i aparador bronzejat. Vacances compensatòries que s'allunyen força de la necessitat de viatjar per a conèixer món, per a alimentar l'ànsia de saber, per a continuar creixent més enllà de l'econòmic. Serem capaços de reinventar el viatge dins d'un paisatge social, polític i econòmic que ja no dona per a més?

Què li hem hagut d'explicar al món perquè cada any milions i milions de turistes visitin les nostres ciutats i platges? Què els hem hagut d'amagar? Seran els 15 dies de vacances aquest moment per a sortir d'una mateixa, deixar-se portar i relaxar el cos i els costums? El dret al descans ens ha costat molt i no volem renunciar a ell, però, que fem nosaltres amb tot això? Què podem fer estant immerses en aquest sistema caníbal que no dona moltes opcions, que no explica moltes històries i on costa molt demanar perdó i donar les gràcies.

La democratització del viatge ens ofereix la possibilitat de gaudir, com no ho havíem fet fins ara, dels avantatges de poder anar i venir sense temor. Aquesta fascinació pel moviment ens obliga a plantejar-nos ara qüestions de vital importància a prop de la sostenibilitat tant demogràfica com ambiental del fenomen del turisme. Hem de deixar de viatjar o podem inventar altres maneres de fer-ho?

How dare you continue to look away and come here saying that you're doing enough when the politics and solutions needed are still nowhere in sight?

**¿Que te lleva a venir hasta aquí para decir
BASTA YA?**

Dispositiu

Seguint la línia dels nostres dos treballs anteriors, el resultat sintetitza totes aquelles disciplines que ens són pròpies i que converteixen l'escenificació en un espai multidisciplinari: vídeo, moviment, text i música en directe construeixen un espectacle polièdric en el qual les singularitats de cadascuna de les cinc artistes que componen el conjunt troben el seu lloc dins d'un teixit escènic heterogeni i ple de matisos.

Aquests són els aspectes que travessen les fases de creació:

- Estratègies escèniques i dramàtiques que ens permetin eixamplar dos conceptes fonamentals de les arts vives: veritat i ficció.

- Formes que ens permetin habitar l'escena escapant de l'imperatiu de representació convencional: la construcció de personatges per a posar en valor el singular de cadascuna de les intèrprets.

- Escena multidisciplinària en la qual vídeo, música en directe, text i cossos s'entremesclen a la recerca d'un resultat polièdric.

Assumint les noves condicions d'exhibició i creació, hem investigat les possibilitats d'un dispositiu híbrid que ens permeti transmetre en temps real tot allò que estigui ocorrent en escena. Amb aquesta nova via de recerca ens proposem:

- Desenvolupar noves eines digitals que enriqueixin la nostra posada en escena.

- Generar un nou canal de difusió alternatiu i/o complementari al convencional.

En aquesta segona línia també hem desenvolupat una pàgina web en la qual poder plasmar tots els materials que fins ara han anat forjant el procés. Tot allò que és susceptible d'aparèixer en el resultat final i també allò que s'ha quedat pel camí. D'aquesta manera ens agradaria posar en crisi el sistema de valors en el qual la peça, com a resultat final està inscrita i poder compartir i contrastar altres parts del projecte que d'una altra forma quedarien invisibilitzades.

www.exploreeljardindeloscarpatos.com

Amors d'estiu

OBJETIVO VACACIONAL: CONVERTIRME EN UNA MÁQUINA LLENA DE AGUJEROS POR LOS QUE SALEN Y ENTRAN DE TODO UN POCO.

En *Explore el jardín de los Cárpatos* comptem amb la col·laboració de [Ignacio d'Antonio Antón](#), arquitecte, corògraf i pensador de la performance, com dramaturgista, centrant-nos en les possibles formes que el dispositiu escènic pogués arribar a adoptar.

També ens acompanya [Patricia Albizu](#), que al costat d'Alejandra Lorenzo van dissenyar el vestuari de la nostra segona peça, i que ara en solitari, és l'encarregada de tre-

ballar amb nosaltres espai i vestuari.

Vam desenvolupar un laboratori escènic d'un mes conduït pel director d'escena xilè **Marco Layera** que al costat de la resta del seu equip porten treballant des de 2008 en el seu col·lectiu teatral [La Re-sentida](#).

Posant l'accent en l'aspecte audiovisual que fins ara s'ha anat forjant en els nostres treballs anteriors, comptem amb la col·laboració de l'artista audiovisual [Maria](#)

Aponte. Al costat d'ella ens agradaria explorar aquesta relació que existeix entre la imatge vendible i exportable que ofereix el nostre país a la resta del món i aquesta altra cara menys visible i oculta, però no per això menys precisa a l'hora de construir el nostre relat sobre el turisme. També participa **Helena Bantulà**, enginyera de sistemes audiovisuals i música, com a productora tècnica de so i video, i sonidista de l'espectacle.

En la il·luminació i concepció de l'espai torna a acompanyar-nos **Cube.bz**. Formats en arts visuals, teatre i arquitectura, es caracteritzen per la cerca permanent en el camp de la llum, l'espai i els objectes que l'ocupen mitjançant l'actitud transgressora que comporta situar-se en els límits de la parateatralidad.

Ens han acompanyat **Cris Blanco**, creadora de les seves pròpies produccions teatrals i intèrpret en arts en viu, dansa, teatre i cinema. Les seves últimes peces són *L'Agitador Vórtex* (2014), *Bad Translation* (2016) o *El mínim* (2019). També hem comptat amb l'assessorament de **Tanya Beyeler** de **El Conde de Torrefiel** a nivell de pensament, filosofia i textualitat.

Els membres de la companyia han pogut trobar-se també amb diversos agents vinculats al món de la cultura i la societat contemporànies, com, per exemple, el filòsof Jorge Luis Marzo, l'activista Santi Araña i part de l'equip directiu de Creuers de Barcelona.

JOSÉ Y SUS HERMANAS

Arma de Construcción masiva, Los bancos regalan sandwicheras y chorizos, Premis de la Crítica al Espectáculo Revelación 2017

José y sus hermanas són un col·lectiu de set creadores que pretenen possibilitar a l'espectador que estableixi noves correlacions mentre està mirant, que descobreixi que no pot confiar en allò que veu. Tracten d'activar aquesta part que ens obliga a buscar i descobrir una cosa nova, a resignificar allò que s'està mirant i dotar-ho així de nous significats. Busquen imatges, espais i preguntes que fugin del pensament i forma hegemònic. José y sus hermanas emergeix del desig de generar una cosa utòpica. No es tracta de caricaturitzar la realitat o de denunciar a uns personatges. Gaudeixen mirant el món i observant allò que no éren capaces d'imaginar abans; allò que també pot ser bell.

Es consoliden l'any 2017 amb la voluntat

d'exportar de l'Institut del Teatre de Barcelona la seva primera peça "Los bancos regalan sandwicheras y chorizos" en el XVIII Festival de Teatro Clásico de Olite. A l'octubre de 2017 està en cartellera durant un mes en el Teatre Tantarantana de Barcelona, i es reprograma quatre setmanes més al febrer de 2018. Al març de 2018 José y sus hermanas rep dos Premis de la Crítica: premi Espectacle Revelació i premi de la Crítica Jove. A continuació comencen la gira de LBRSYCH, paral·lela a la creació del nou espectacle de la companyia, "Arma de construcción masiva", en coproducció amb el Festival TNT Terrassa Noves Tendències. A principis de setembre de 2018 José y sus hermanas forma part del programa de FiraTàrrrega amb LBRSYCH i

a finals de mes estrena ADCM en el Festival TNT. Tarragona, Badalona, Calaf, Manresa, Igualada, Girona són algunes de les ciutats on s'ha aplaudit LBRSYCH. A principis del 2019, l'espectacle també va entrar a formar part del programa Barcelona Districte Cultural, podent així actuar en diferents centres cívics de Barcelona i davant de diversos instituts de secundària públics. La peça també forma part de Programa.cat, un programa de la Generalitat de Catalunya creat per a ajudar i fomentar les arts escèniques. Al febrer actuen en el teatre Rosalía de Castro de la Corunya, i al juny estan dues setmanes en el Teatre Espanyol de Madrid. Al desembre es realitza la primera actuació internacional al Festival de Cervantes de París amb LBRSYCH.

ADCM s'estrena a nivell estatal en el XX Festival Escena Oberta de Burgos i al febrer de 2019 és programada quatre setmanes en el Teatre Tantarantana de Barcelona. A

la tardor de 2019 forma part del programa Barcelona Districte Cultural, i estarà en cartellera durant la primera setmana d'octubre en Teatres del Canal de Madrid.

Al 2020 José y sus hermanas torna a capbussar-se en un nou procés de creació que es veu afectat per la pandèmia del covid-19. Això condueix a la companyia a treballar a distància i a incloure en Explore el Jardín de los Cárpatos una oportunitat per combinar video i escnea; i la possibilitat d'streamejar en cas de nou confinament o mesures. En coproducció amb el Festival Grec de Barcelona, Festival TNT Terrassa Noves Tendències, Festival Temporada Alta de Girona, Teatre Lliure i festival MeetYou de Valladolid. S'estrena en format físic el 9 d'octubre a Terrassa, en la segona presentació al Temporada Alta es veu afectat per les mesures i es realitza un rodatge i s'espera que pugui estar en cartellera a Barcelona, al Teatre Lliure de Gràcia, tot el desembre.

LAS HERMANAS

A

Alejandro Curiel (Valladolid) cursa els estudis d'interpretació a l'Escola d'Art Dramàtic de Valladolid completant la seva formació dins del camp de la dansa contemporània i el teatre visual. Una vegada a Barcelona, continua el seu treball com a intèrpret dins del món audiovisual. Al 2012 accedeix a l'Institut del Teatre especialitzant-se en el camp de la direcció escènica. Com a creador escènic ha estat artista resident de la Sala Hiroshima de Barcelona en la temporada 15/16 estrenant les seves dues primeres peces. El 2017, la seva tercera creació, *All by myself*, forma part de la programació de Festival Grec dins del context Grec+ que l'Antic Teatre genera per a donar visibilitat a joves creadors. A més, a la tardor d'aquest mateix any suma una última creació, *P/P (Propietat Privada)*, coproduïda pel Festival TNT de Terrassa. A l'hivern del 2019 és acollit pel projecte #FF90, projecte promogut pel Graner, que té com a objectiu generar una comunitat sòlida de creadors d'una mateixa generació.

Marta Díez (Sant Feliu de Llobregat) és graduada en Art Dramàtic per Institut del Teatre de Barcelona. Comença la seva formació teatral a l'escola Atrium i l'Estudi Berty Toivias. Al mateix temps s'inicia en els estudis de piano en el Conservatori de Sant Feliu de Llobregat. Realitza projectes com *La falsa suïcida d'Angélica Liddell* dirigida per Sadurní Vergés al Teatre La Vilella. Paral·lelament es forma en dansa flamenca a l'escola José de la Vega. També ha treballat com a actriu de doblatge a SDI Media. Actualment combina el seu treball com a actriu i creadora amb el del món de la distribució a PalosantoProjects.

CAROLINA

OBIENW

MARTA

ZEID

GE

ALEJANDRO

TEATRO

GLÒRIA

VIBRANT

GEMMA

OTOLO

Glòria Ribera (Guissona) és graduada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. Formada en cant clàssic, violoncel i escriptura creativa. Ha participat en produccions com My low cost revolution de Fundació Agrupació Col·lectiva. Treballa per a la recuperació del cuplet amb actuacions al Molino de Barcelona, el Museu d'Història Nacional de Catalunya o el CentroCentro Cibeles de Madrid. Versiones parciales y erróneas de mi vida y mi gloria, la seva primera peça de creació, s'ha pogut veure a l'Antic Teatre, al cicle Noves Escenes de la Fundació Catalunya La Pedrera i a FiraTàrrrega entre altres. El 2020 Rep el Premi del jurat FIT Tarragona 2020 al millor intèrpret.

Gemma Polo (Tarragona) realitza a l'Institut del Teatre l'itinerari de teatre físic/visual. Ha participat en produccions com The Show Must Go On (de Jerome Bel en el Mercat de les flors, 2015) o En Lo Alto Para Siempre (Juan Navarro y Gonzalo Cunill, Teatre Lliure, 2020); paper pel qual ha rebut el Premi d'Actriu Revelació en els Premis TeatreBarcelona 2020. També ha participat amb la Cia Marionetarium i altres formacions de teatre de carrer. A més a més, és cantant i compositora del grup de música català Roba Estesa.

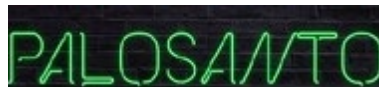
Carolina Manero (Salt) és graduada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre. Als 12 anys inicia la seva formació teatral a l'escola El Galliner (Girona) i a partir dels 18 combina els estudis universitaris de Traducció i Interpretació amb escoles d'Art Dramàtic de Barcelona, com per exemple El Col·legi del Teatre o El Timbal. La seva formació professional culmina amb l'accés a l'Institut del Teatre i en aquest moment s'està especialitzant en la tècnica Grotowski dins del marc del Ars Performance Lab i del Workcenter of Jerzy Grotowski and Thomas Richards. Actualment cursa també formacions en Gestalt per a teatre a Anna Carner Centre de Estudis.

COPRODUCTORS

Fins al moment hem pogut gaudir de la complicitat i el suport del seguiment i la cessió d'espais de [Graner](#), Centre de Creació de Dansa i Arts Vivas i per un altre formem part del programa d'artistes en residència que [Fabra i Coats](#) ofereix cada any a artistes de la ciutat. I el suport de la distribuïdora [PALOSANTO PROJECTS](#).

PALOSANTO

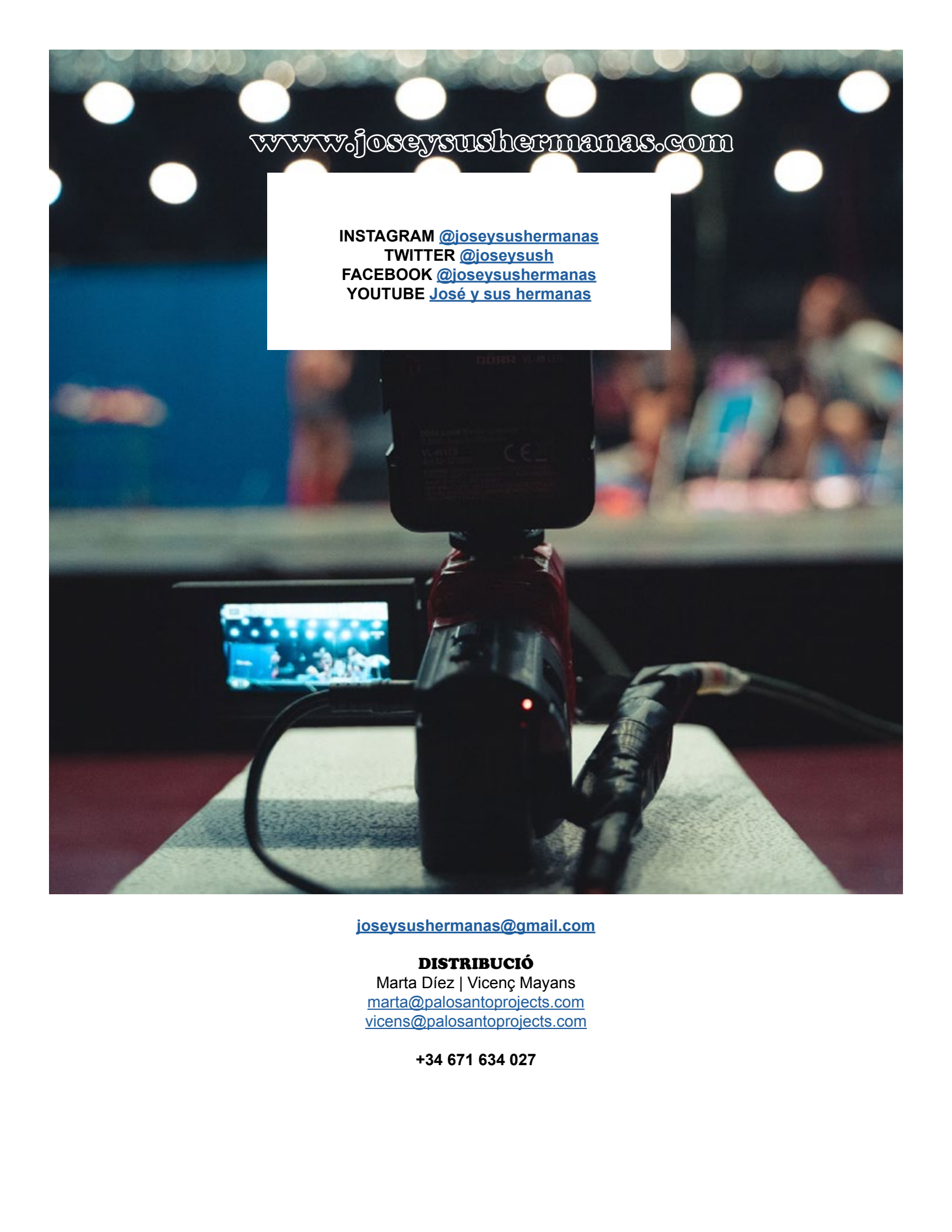
Aquesta peça està coproduïda per el [Festival Grec](#), [Festival TNT](#), del [Festival Temporada Alta](#), [Festival MeetYou Valladolid](#) i el [Teatre Lliure](#).

GR&C FESTIVAL
TNT

temporada alta → #meetyou
VALLADOLID

www.joseysushermanas.com

INSTAGRAM [@joseysushermanas](https://www.instagram.com/joseysushermanas)
TWITTER [@joseysush](https://twitter.com/joseysush)
FACEBOOK [@joseysushermanas](https://www.facebook.com/joseysushermanas)
YOUTUBE [José y sus hermanas](https://www.youtube.com/José+y+sus+hermanas)

joseysushermanas@gmail.com

DISTRIBUCIÓ

Marta Díez | Vicenç Mayans

marta@palosantoprojects.com

vicens@palosantoprojects.com

+34 671 634 027